

Ισα μωρή λυνάτσα: **Αισθητική Τρομοκρατία**

"Πολλά έχουν δει τα μάτια μου, μ'αυτό μου φέρνει τρόμο"

Παρακαλούνται οι φοιτητές και οι φοιτήτριες του Παντείου να έχουν φάει το φαΐ τους πριν εισέλθουν στη σχολή, γιατί όσα θα αντικρύσουν εκεί μέσα είναι βέβαιο ότι θα τους κόψουν την όρεξη για το υπόλοιπο της ημέρας. Και πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, όταν τόνοι ασουλούπωτης καρτόμαζας έχουν κατακλύσει τοίχους και ταμπλώ, όταν σε κάθε γωνιά βρίσκεται κανείς αντιμέτωπος με κόντρα-πλακέ γεμάτα ορνιθοσκαλισματα που επαίρονται ότι επάνω τους αναγράφονται οι λύσεις σε όλα μας τα προβλήματα; Πώς να είναι διαφορετικά όταν κάθε παράταξη που "σέβεται" τον εαυτό της απλώνει τραπεζάκια ένα στρέμμα, ακόμα και όταν δεν έχει ούτε μισό κείμενο να ακουμπήσει επάνω- εκτός, φυσικά, απόσα στέλνονται από τα κεντρικά; Πώς να μην αισθάνεται αναγούλα κανείς όταν κάτι τύποι εξαφανισμένοι από τα εν Παντείω δρώμενα για ολόκληρη τη χρονιά αποδεικνύεται ότι ήταν οι μεσίες μας και εμείς οι ανόητοι κακώς αγωνιζόμασταν και προσπαθούσαμε τόσο καιρό, αφού οι θεάνθρωποι είχαν τις λύσεις στο τσεπάκι τους και απλώς περίμεναν 10 μέρες πριν από τις εκλογές για να τις παρουσιάσουν σε εμάς τους κοινούς θνητούς;

Οι 10 εντολές γράφονται πλέον στα "κεντρικά" και ο καλός επαγγελματίας συνδικαλιστής-ως άλλος Μωυσής- τις μεταφέρει σ'εμάς, που δίχως αυτόν θα ζούσαμε για πάντα στο σκοτάδι. Για τον κόπο του μάλιστα, δε ζητάει ούτε πλούτη ούτε τιμές. Την ψήφο μας μόνο ζητάει-πώς μπορούμε να είμαστε τόσο αχάριστοι και να του την αρνηθούμε; Εμείς ψηφίζουμε και Αυτός θα μεριμνήσει για όλα. Αν το δούμε ως τις επόμενες εκλογές κάτι δεν πάει καλά, αφού Αυτός-όπως και το Αγιο Πνεύμα- διαλέγει συγκεκριμένες ημερομηνίες για να αποκαλύπτεται και -ω! του θαύματος-οι ημερομηνίες αυτές συμπίπτουν με την προεκλογική περίοδο.

Κι όμως όλα αυτά (η βύθιση στο χαρτοπολτό, τα ασπλάχνως μουντζουρωμένα-για σοβαρούς δίθην λόγους- ταμπλώ, η υποκρισία και το θράσος των μεγάλων παρατάξεων) ήταν λίγο-πολύ αναμενόμενα για όσους έχουν προηγούμενη εμπειρία φοιτητικών εκλογών. Οι φετινές πάντως εκλογές, επιφύλασσαν μια έκληξη και γι'αυτούς. Ένα πράγμα (πώς αλλιώς να το ονομάσει κανείς) αποσπάστηκε από το οργουελικό σύμπαν και στρογγυλοκάθησε στο Πάντειο εισάγοντας στο προεκλογικό παιχνίδι όρους αισθητικής τρομοκρατίας. Πρόκειται για το νέο γιγαντοπανώ της ΦΑΣ το οποίο επιθυμεί διακαώς να υπενθυμίσει στον αφηρημένο φοιτητή ότι η ζωή του, τα ονειρα του, τα πάθη του, το σώμα του, η συνείδηση του, η ύπαρξή του ολόκληρη είναι ένας νάνος, ένα μυρμήγκι, ένα τίποτα συγκρινόμενα με τη Δύναμη και το Μεγαλείο της

ΚΝΕ (αλήθεια γιατί η ΚΝΕ χρησιμοποιεί ψευδώνυμο; υπάρχει κάποιος λόγος που διστάζει να αυτοαποκαλείται με το όνομα της;)

Αυτή η πρόθεση εκμηδένισης της προσωπικότητας ενώπιον ενός πανίσχυρου και άτεγκτου μηχανισμού, που εκφράζει το τερατοπανώ της ΦΑΣ, εξυπηρετεί ένα διττό στόχο. Πρώτον, την καλλιέργεια φοβίας και την τρομοκρατία του διαφωνούντος ή ουδέτερου φοιτητή, που νιώθει ότι αν δε ταχθεί με το μέρος της Δύναμης, εκείνη θα το συντρίψει με τον όγκο της (κοινώς: θα πέσει και θα τον πλακώσει). Δεύτερον, την πόρωση και το φανατισμό του φίλα προσκείμενου στην ΚΝΕ, που τον οδηγεί και σε αλλαζονική συμπεριφορά απέναντι σε οποιοδήποτε άλλο συμφοιτητή του. Και μ' αυτόν τον φανατισμό δεδομένο οι συνήθεις αντεγκλίσεις της προεκλογικής περιόδου καθόλου δεν αποκλείεται να προσλάβουν το χαρακτήρα τραμπουκισμών. Όλες αυτές οι φανφάρες, η προκλητική επίδειξη ισχύος (μιας ισχύος που η ΚΝΕ έχει χάσει εδώ και 10 χρόνια) παραπέμπουν σε ολοκληρωτικές νοοτροπίες και ιδεολογήματα, τα οποία -θα θέλαμε να πιστεύουμε- ότι έχουν εκλείψει, αν όχι από τον πλανήτη, τουλάχιστον από τον χώρο της αυτοαποκαλούμενης αριστεράς. Δυστυχώς η ΚΝΕ διαψεύδει με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο αυτή μας την ελπίδα.

Όσοι μάλιστα εκφράσουν την άποψη ότι το σημείωμα αυτό κατακρίνει ένα μεμονωμένο γεγονός παρακάμπτοντας τις θέσεις της ΦΑΣ για το Πάντειο-δηλαδή την ουσία- μπορούμε να αρθρώσουμε τα εξής ως απάντηση: Πώς είναι δυνατόν να εναντιώνεται μια παράταξη στην πλήρη εξειδίκευση του επιστήμονα και την πλήρη μετάλλαξη του σε ρομπότ, όταν θέλει τον άνθρωπο γρανάζι στο στομάχι μιας αδυσώπητης μηχανής; Πώς είναι δυνατόν να συμπράξει κανείς για τη δημιουργία ενός καλύτερου πανεπιστημίου, μιας πιο ανθρώπινης κοινωνίας με άτομα που στα γιγαντοπανώ τους γράφουν με κεφαλαία γράμματα ότι ο εκμηδενισμός της προσωπικότητάς τους, η πόρωση και η τρομοκρατία αποτελούν σημαντικό μέρος της πρακτικής τους;

Επειδή λοιπόν αυτό προσβάλλει βίαια την αισθητική, την προσωπικότητα και την ελεύθερη σκέψη των φοιτητών, ζητούμε την άμεση αποκαθίλωσή του, ως δείγμα καλής θέλησης και σεβασμού των παραπάνω αξιών από τους συντρόφους της ΚΝΕ.

Τέλος, και προς αποφυγή παρεξηγήσεων, διευκρινίζεται ότι το σημείωμα αυτό δεν αποτελεί επίθεση ενάντια στη ΦΑΣ. Αποτελεί στοιχειώδη άμυνα όσων νιώθουν προσβεβλημένοι από την ύπαρξη "πραγμάτων" που παραπέμπουν απ'ευθείας στο 1984 του Οργουελ. Το κείμενο αυτό δε θα γραφόταν εάν δεν παρουσιάζονταν τέτοια φαινόμενα. Θα καταφερόταν δε, ενάντια στον υπεύθυνο γι'αυτά, σε όποια παράταξη και αν άνηκε.

Υπογραφή

Οι άνθρωποι που δεν τους αρέσουν τα κόκκινα γαρύφαλλα...

...όταν αυτά έχουν μέγεθος ελέφαντα.